

evfor

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGETES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	2 kor.	Egészévre	8 kor.
Fél évre	4 „	Egyes szám ára	20 fillér

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

„Dicsőség arra, a ki dolgozik!”

A lánglelkű dalmok a költészet malasztjával szentel meg a munkát, eként buzdítván a nemzetet:

„—Fel, nemzetemnek apraja nagyja,
Szégyen reá ki lomhán vesztegel,
Dicsőség arra, a ki dolgozik!”

És nemzetünk megérté a szent szöveget. Mikor kellett, az asszony könnyet a férfi vért s életet áldozott a haza üdvéért; majd, midőn új nap fénye derült reánk: „Mig ezer fej gondol isten-ésszel, Fárad a nép óriás kezével.”

A szellem és köz munkája nyomán áldás-özön virul. Ezt ünnepelte, ennek a munkásságnak adózott elismeréssel Szent István napján a Petrozsényi és Járasi Ipartestület az által, hogy ekkor adta át diszelnökének: Andreics János bányaigazgatónak a megválasztatásáról szóló okiratot.

Alkalmasabb időt nem is választhatott volna az ipartestület mint éppen e napot, azon „Szent Jobb” ünnepét, amely ennek az ezeréves ország-nak szét nem rombolható alapot adott, amely nemzedékek és nemzedékek javára munkált és a munka becsét, értékét, erejét s áldását már akkor felismerte, midőn kézműveseket is hozatott az országba. Ezért az első magyar koronás király emléke nem egyszerű történelmi emlékünknél nekünk, hanem hit, amelyhez nemzet-életünk legszentebb eseményei fűződnek s amely jövőnk nagyságunk támasza és talpköve; amely ez ország minden tagjának a legkisebbnek és leghatalmasabbnak a

lelkébe a nemzeti érzés, a nemzeti büszkeség föl-emelő tudatát önti.

Munkára int a nagy király szelleme, munkára buzdít, dologra serkent az oly társadalmi és közeleti kitűnőség példaadása, amelyen Andreics János bányaigazgató, aki fáradságot nem ismerő lankadatlan buzgalommal munkál ezer és ezer család megélhetésén, boldogulásán; a vezetésére bizott nagy iparvállalat czéltudatos igazgatása s közhasznu fejlesztése mellett hatékonyan gondoskodik a helyi s vidéki kisipar fejlesztéséről, pártolásától és mindezek mellett a községi közélet jó akaró irányítása, a közjólétnek minél magasabb fokra való fejlesztése, a kulturális haladás előmozdítása körül is hathatós tevékenységet fejt ki. Ilyen vezető, ilyen munkatárs, követendő példaként buzdításul szolgál a köz-, a társadalmi- és ipari élet munkásainak s megérdemli az elismerést a méltatást.

Önmagát s a közhasznu munkásságot tisztelte meg az ipartestület akkor, midőn a nemzeti munkásság alapvetőjének szent ünnepén a Salgó-Tarjani Köszénbánya-R-Társulat petrozsényi bányaigazgatója: Andreics János bányamérnöknek a diszelnöki oklevelet ünnepélyesen átadta.

A diszokirat átadása.

Az ünnepi nagymise után disz-zászlója alatt a bányatársulat lelkesítő indulói mellett vonult az ipartestület a bányatársulati igazgatósági irodához, melynek disztermében a tagok élén, a következő beszédet intézte Joanovits János ipartestületi elnök a bányaigazgatóhoz:

*Nagyságos Bányaigazgató ur!
Mélyen tisztelt Uram!*

A „Petrozsényi és Járasi Ipartestület” aggódva

gondolt a jövőre akkor, midőn a brassói bányatársulat igazgatósága eltávozván, helyébe más társulat és ennek élén új vezető érkezett, gondolva arra, hogy a változás következtében általános pangás fog beállani, mely iparosságunkat, úgy egyenként, mint összesen érzékenyen sújtotta volna; de örömmel tapasztaltuk, hogy olyan egyént állítottak Nagyságod b. személyében ezen hatalmas társulat élére, ki fáradságot nem kimélve az általános közjóának előmozdítására minden alkalmat felhasznál.

Ezen nemes törekvése Nagyságodnak meghozta a nem remélt eredményt községünkre. Mint ennek a községnek tisztos polgárai elismeréssel kívánunk adózni azon nemes fáradozásért, melyet Nagyságod rövid ittléte alatt is már kifejtett és ennek esekély jeléül közös elhatározással testületünk diszelnökévé választotta.

Midőn ezt örömmel van szerencsém Nagyságod becses tudomására hozni, engedje meg, hogy úgy testületünket, mint annak minden egyes tagját szíves pártfogásába ajánljam!”

Ezután átadta a remek kivitelű (aquarel) diszoklevelet, melynek szövege a következő:

A „Petrozsényi és Járasi Ipartestület”, 1901. évi márczius hó 20-án tartott rendes közgyűlése alkalmából az iparpártolás érdekében kifejtett jóakaratu tevékenységének és az iparosok érdekeinek előmozdítása körül tanusított önzetlen támogatásának szerény elismerésül Nagyságos Glo-góni Andreics János okleveles bányamérnök urat, a „Salgótarjani Köszénbánya Részv. Társulat” petrozsényi bányaigazgatóját lelkesedő örömmel Diszelnökévé választotta, s ezen okmány átadását elhatározta.

Petrozsény a „Petrozsény és Járasi Ipartestület”-nek Egyezerkilencszázegy évi márczius hó huszadikán tartott rendes közgyűléséből.

Héjas József s. k.
ipartestületi titkár.

Joánovits János s. k.
ipartestületi elnök.

Andreics János b.igazgató, válaszában kijelenti, hogy a kitüntetésre eddig talán érdemeket sem szerzett

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

Crkvenica.

„Tengerre Magyar”, mondá Giordano Bruno, . . . vagy valaki más.

A Kárpátok és Alpesek üdülő-helyein meggyőződve, hogy egyiken sincs számunkra hely, mindenütt nagyobb levén a hőség mint a mennyit elviselni képesek vagyunk, elhatároztuk a tenger hullámában keresni üdülést.

Tizenhat órai gyorsvonatozás után Fiuméba — (olvad Riecka): — érkezünk és zsebünkkel szájunkon — nehogy magyar szót ejtsünk, testi épségünkre való tekintettel, sietünk a molo kis bódéjához s hangos szóval rebegjük: „Quando parte il prossimo barca per Czrikvenica?” és megváltva jegyünket, saját árnyékunkba húzódva sietünk a hajóra. Alig két órai kellemes utazás után erős túlkölés figyelmeztet, hogy czélunknál vagyunk.

A szél hatalmas nemzeti zászlót lenget, a molo tele fürdővendégekkel s kellemes érzés tölt el, hallva, hogy majd mindenki magyarul beszélt tehát itt is, mint mindenütt magyarok között vagyunk. Szálásunkon hamar átöltözködve sietünk a „Klotild” elé egy kis hűsítőre, ott azonban egész forongást találunk, asszonyok sivalkodása, férfiak dörgő fenyegetése, magasra emelt napernyők és sétapálcák, de legkivált gyermekek sivalkodása . . .

— Mi történt? Nem sokára megnyugtának: Gyerek-ség . . . mindennapi dolog: egy horvát kamasz nyakon

vert egy ötéves magyar gyermeket s midőn a kis testvére segítségére ment, azt is jól elverte; oldalba lökik, földre teperik, lepökik s a horvát gyerekek a magyar gyermekeket csak azért mert ezek magyarok.

Más épületes dolgokat is meg tudunk: Az a nemzeti zászló nem magyar nemzeti, hisz a harmadik szín nem zöld, hanem kék, a postán, a magyar királyi postán, senki sem tud magyarul, el annyira, hogy ha levelezőlapot kérünk, levélbélyegre adnak. Hegedűs miniszter ur sokfelé utaztában nem juthatott idáig még, de legalább e sorakból, vagy egyébként vegyen tudomást róla s szíveskedjék minél előbb legalább levélhordónak olyat alkalmazni, ki magyarul is tud, hogy a hivatalnok úr és hölgnél közben járól szolgálhasson.

A 400 — 500 fürdővendég közül 80% magyar, de azért nem csak a hatóságnál, de még a fürdőigazgatóságnál sem lehet boldogulni a magyar szóval.

Magyar lapot olvasni sem mernek. Nem szeret ott minket senki, nem is csinálnak belőle titkot, a horvát bán titkárja, ki egyik kirándulásunkon szintén ott volt, leplezetlenül megmondta, — persze ékes német nyelven — hogy; miért is jönek ide az urak, láthatják mily ellenszenvel van a lakosság a magyarok iránt: megleszünk mi az urak nélkül is.

Ha annyira kíváncsiak tartják a magyarok távol maradását s azt vélik hogy az a földhöz ragadt szegény partvidéki horvát lakosság nem érzi meg a több mint ezer magyar fürdőző által ott hagyott összeget, igen könnyen el lehet onnan ijeszteni, csak megkellott volna írni: hogy két családnál is több gyermek difteriában fekszik, hogy naponta 2-3 czápát fognak ki a tengerből, hogy veszett kutyák marják össze a ven-

dégek gyermekeit, hogy fürdés alkalmával polipek csipik össze az embereket; nem tudom hányan vállalkozunk a dicső horvát nép inzultusainak kitenni magunkat!

Mi azonban a titkár ur ijesztgetéseire nem sokat adunk, s elmegyünk jövőre is egészséget, megerősödést keresni a tengervízében, mely talán mégis csak Magyarországa.

A Fiumétól keletre huzódó tengerparton több kicsiny fürdőhely szerénykedik: Buccari, Portó-Pé, Szelee, Novisegna, de a legtekintélyesebb Crkvenica. A Karszt víztelen s így satnya növényzetű völgyületeiben nem hallzik estenden a patak csobogása, sem hajnalon a madár éneke, s a mily kietlen a természet, épp olyan a nép belső világa, a terhes munkától és sok nélkülözéstől meggyőrdt népnek nincs költészete, nincsenek dalai, ha énekel, az egyhangú, mint a fákon csirpelő prűcsöké s egy elmetszett jayban végződik, mint a gözhajak túlkölésének a sziklákról visszavert hangja. Nagyon vallásos, mint a kinek nincs más segítsége már csak az Isten. Ha a fürdőbe bocsátkozik is, hármas keresztet vet magára s a hajnali 2—3 óraközt munkára siető puttyony asszonyok kegyes zsolozsmákat énekelve vonulnak végig a községen, s vasárnaponként a Strozsmayer püspök kegyelméből horvát nyelven mondott röm, kath. misén a község apraja-nagyja megjelenik, hol a pap előmondása mellett a távol világrészekben elhunyt s névleg megnevezett hozzátartozóikért hangosan imádkoznak. A férfi lakosság túlnyomó többsége Amerika, Ázsia, Afrika sőt Ausztráliába is el megy munkát keresni, itthon hagyva néha nagyszámu családtagjait éhségnek és nyomornak kitéve.

de, polgártársainak megtisztelő bizalma arra serkenti, hogy ezután szerezen érdemeket. Ha munkatársat kerestek Petrozsény iparosai, akkor benne nem fognak csalatkozni s szívélyesen köszöni a kitüntetést.

Ezután Zádory Károly szerkesztő üdvözölte az ipartestület diszelnökét a megjelentek lelkesült éljenzése mellett, mire az ünnepelt szívélyesen válaszolt. A beszédek után felhangzott a zenekar üdvözlése s a lelkesült éljenzés.

Ezzel a diszelnöki oklevél ünnepélyes átadása végett ért s zászlója alatt az ipartestület tisztelő tagjai a diszelnököt éltetve távoztak.

A lupényi körjegyzőség kérdéséhez.

I.

Abban az időben, — a mi nem oly régen volt —, midőn a Felső-Zsilvölgyben csak szélszórta volt egy-egy pásztor kunyhó látható s A.-B.-Iszkronytól Kimpolujnyáig alig pár ezer őslakó képezte e kies vidék népességét; — Vulkán volt a Román-Zsil mentének legnevezetesebb pontja ugyanis, mint a Vulkánhágón fenállott vámhivatal székhelye. Érthető tehát, hogy Vulkán székhelyvel szerveztek körjegyzőséget, hozzácsatolván: Koröjesd, Parosény, Lupény, Urikány, Felső-Barbatény és Kimpolujnyáig kisközségeket.

Pár évtized, sőt alig egy évtized alatt nagy változás történt. A kultura hódítása erre a vadregényes vidékre is kiterjedt. A vasut kiépült Lupényig s itt és Vulkánban hatalmas szénipar-vállalatok létesülése folytán a lakosok száma megsokszorozódott. Ma már több mint 12 ezer lelket számlál az előbb néptelen vidék s a bevándorolt ezer és ezer dolgozók néz munkája biztosítja a megélhetést az egyének és családok boldogulását. A változott viszonyokhoz isomult minden s a modern átalakulás áldásos munkája fogantatban van s oly mérvű, hogy a czéltudatos fejlődés a rohamos haladás örömdetes jelenségei bámulatot keltenek.

Egyedül a közigazgatási szervezet az, mely az idejét mult ősdi elmaradottság fertőjéből nem tudott kiemelkedni, melyre a körszellem átalakító hatása eddig észlelhető befolyással nem volt. Ez ma is a régi és hátráltatja az üdvös haladás evoluzionális mozgását.

Csak annyiban történt változás, hogy Lupényben kerületi állami anyakönyvvezetői állomás létesített, oda helyeztetvén az egyik vulkáni segédjegyző.

A változott viszonyok immár odaérleltek, hogy a jelenlegi állapot tovább fenn nem tartható. A Felső-Zsilvölgy felső községei: Lupény, Urikány, Felső-Barbatény és Kimpolujnyáig felterjesztést intéztek a vármegyei hatósághoz aszírnt, hogy a körjegyzői székhely Lupénybe helyezessék. A vármegye alispánja azonban értesítette a nevezett községeket, hogy ezen

ohajtás nem teljesíthető, ellenben Lupény székhelyvel egy külön körjegyzői kerület szervezése nem fog akadályokba ütközni.

Mozgalom indult meg az említett községekben a különválás és a lupényi körjegyzőség szervezése iránt s e czélból a községek képviselőtestületei legközelebb közgyűlést tartanak s elhatározzák, hogy a több mint 8000 lakossal bíró 57047 hold területen fekvő községek szövetekezze az alsó községektől elválva külön körjegyzőséggé alakuljon.

Nem szenved kétséget, hogy ezt a jogos és a helyi viszonyok által indokolt törekvést siker koronázza.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A király születés napját** hagyományos lelkesedéssel ünnepelte Petrozsény községe. E hó 17.-én alkonyat előtt nemzeti zászlók lengtek a házakon, később kivilágították a lakások ablakait, az üzletek kirakatait s több helyen a 71 éves jószágos uralkodó arcképe, vagy transparentek vonták magukra az utcázakon hullámzó közönség figyelmét s felzúgott az éljenzés minden felé. Színes röpdentyűk világossága élénkíté az ablakokból kiáradó ezernyi gyertyafényét. Péter Károly zenekara szépen játszta a főtezőn a „Szózat”-ot, a „Hymnus”-t, majd a „Ráköczi” lelkesítő hangjaira meg-megujult az éljen rivalgás. 18.-án a felekezetek templomaiban tartott háláadó isteni tiszteleten imádkoztak a hűvek a legalkománysabb uralkodó boldogságáért s életéért. A főisteni tisztelet a róm. kath. templomban tartott, hol a hatóságok, hivatalok, egyletek, társulatok, tanintézetek, köz és társadalmi életünk kitünőségei stb. szép számmal voltak képviselve. A gör. kath. templomban Popovics Aurél klerikus által betanított vegyeskar négy szólamu egyházi énekeket meghatóan, összevágóan s igen szépen énekelt.

— **Szent István király ünnepét** kegyelettel tilt meg Petrozsény hazafias községe. Az ünnep előestéjén a bányazenekar harsogó zeneszóval járta be több utcáz s a bányagazgató lakása előtt remek zeneműveket játszott el a kitudó zenekartól megszokott preczizitással. 20.-án reggel mozsarak dörgése s a harangok zúgása figyelmeztette a közönséget a magyar nemzet nagy ünnepére. A róm. kath. templomban tartott ünnepi nagymisén a hatóságok, közhivatalok, tanintézetek, a bányatársulat s az ipartestület (-disz zászlója alatt) főnökeik, igazgatóik s elnököik vezetése alatt testületig jelentek meg s valláskülömbőség nélkül rótták le a hűvek a nagy király emléke iránt érzet hála adóját. A bányazenekar a templom előtt eljátszotta a „Szózat”-ot s a „Hymnus”-t, majd lelkesítő indulókkal kísérté az utcázokon végig a bányászok kivonult festői csoportját és az ipartestületet.

Ezen parti községekben feteleklik a hely, a távolban lévő férjüket gyászoló asszonyoktól, kik semmi munkát nem találva renyhén üldögélnék tisztátlan büzös lakásaik előtt, néha 17—19 éves leányuk fejét ölüklben tartva pusztítják belőle a lakókat. A gyermekek meztláb, moeskosan és borzasan szaladgálnak a szűk sikátorokban. S e népet, jóakaró politikusai megakarják fosztani a magyar fürdővondégektől, kiknek sok ezer forintja oszlik meg a partlakosság közt.

Azért mi jövőre is ott leszünk, mert a hegyek sívárságát ellensulyozza a tenger, melynek azonnal telt levegője megaczelozza a petyhüdt idegeket, megjavítja a halovány vért, kitágítja a tüdőt, barna pirosra festi a sápadt arcot, feszessé teszi az izmokat és mily gyönyörűség az eltopmúlt szemnek az ég, a tenger és a hullámveréstől mosott part mindig változó képe. Ha az ég derült, minden ragyog, sugárzik a közelben és távolban, a tenger a kék és zöld minden árnyalatát mutatja, de a tenger akkor fonséges, ha vészes felhők közelednek s a vihar felkorbácsolja a hullámokat s mormoló zúgással csapnak föl a partokra s megtörve hullnak vissza sziklák gerinceiről.

Ki nem tud imádkozni, itt megtanul.

A tenger mellett lehetetlen unatkozni, varázsának hatalma alul senkisémet vonhatja ki magát, hisz mindnyájunkban meg van a természet fonsége iránti fogékonyság, tehát lehetetlen nem gyönyörködni abban a mi igazán és örökké szép. Észrevétel nélkül rohannak a tenger parton a „dolce far niente” napjai.

A fiatalság már reggel hat órákor gyülekezik a Klotild szálló előtt reggelizni az előző napon meg állapított 2—3 órai kirándulásra: Szelee s a további tenger

part, szt. Anna, a régi Cirkvenica, Krizsané s a felette elhuzodó kopor hegy hátak, a Vinodol völgye. Frangeschein számtalan várainak valamelyike, Szvák Jelena stb., a balzsamos levegő — mert itt minden bokor es gyom illatos, — az erőteljesebb mozgás által kitágult tüdőt feszíti, tágitja, a lábizmok erősödnek s mikor nagy feltüze vissza érkezünk alig érezzük a fáradságot. Ez időre kezd gyülekezni a fürdő községség a tenger parton, a vendéglőkből, a távoli villákból s a völgy katlan háttéréből. Minő bájos kép, ilyen nem látni Osztemdében, Abbaziában de még a Lidon sem. Édes gyermekkori visszaemlékezés: haza érve az iskolából a nagy vakácziót élvezni, első nagy gyönyörűségünk volt a széna szárítás, férfiak „hajadon füvel”, nagy fehér vászon kalappal, vékony kabát (lájbi) nélkül; a nők — fiatalok és — nem fiatalok karesuk és két-három szorosán nem karesuk, a legindiskrétebb pongyolában, vagy széles karimájú kalapban, vállakon villa, gereblye vonultak ki a szénarétre. Párosan, a vállakon napernyő, vonulunk a kabinok felé; ha netán egy legújabb vendég nem ösmerve a helyi szokásokat, nagy töltetett csinálna, vagy pláne selyemben jelennek meg a porondon, azt úgy lenézik róla, hogy még az nap a koffer legfenekére kerül.

Mielőtt az a hullámzó bájos tarkaság tovább lejtene, megvárja a - posta sikátorból előtünő levélhordó hölgyet hogy mindenki belekotorázhasson a táskájába, ha ki csak egy fia levelezőlapot halászhattott is ki, mint diadalzslót lobogtatja s nevető arccal nézi le azt a páriát, ki semmit sem kapott. A férfiak hamarjában végig futják a lapokat s a fontosabb híreket elmesélik a hálás publicumnak, mert ki elfeledte lapját ideczimez-

— **A petrozsényi gör. kath. templomban** f. hó 28 án, szerdán a románok Nagy-Boldogasszony ünnepén délelőtt 10 órákor kezdődő nagymise alatt a templomi vegyeskar négyzólamu egyházi énekeket fog énekelni.

— **A restaurált ev. ref. templomban** ma, vasárnap d. e. 10 órákor tartatik az első isteni tisztelet Urvacsora osztással.

— **Uj tanárok.** A petrozsényi gymnasiumhoz r. tanárokká: Szakáts Ödön és Esztergályes Agoston okl. tanárok választattak.

— **Esküvő.** Martin Ferencz vulkáni tekintélyes fiatal iparos ma, f. hó 25-én d. u. 4 órákor esküszik örökhűséget Vulkánban a róm. kath. templomban La ngekert Erzsébet kisasszonynak. Szerencsét kívánunk.

— **Eljegyzés.** Pietsch Sándor a hátszegi járás főszolgabírája jegyet váltott Szacsavay Gyula tekintélyes ügyvéd kedves és szép leányával Margit urhölgyel, Kézdí-Vásárhely. Szerencsét s boldogságot kívánunk az eljegyzés alkalmából.

— **Halálozás.** Herczegh Ferencz 1848/9-iki honvéd hadnagy, nagybirtokos, Hunyadvármegye köz és társadalmi életének köztiszteletben állott kiváló tagja s alakja Kitiden f. hó 21-én 75 éves korában meghalt.

— **A petrozsényi és járási ipartestület nyári táncvigalma** Szt István napján s testületé alakulásának évfordulóján a Wagner szállodában jól sikerült. Nem voltak tul sokan, de a jelen voltak kedélyesen s igen jól mulattak. A tombola iránt is igen élénk érdeklődést tanusított a közönség. A jótékonyczelra való tekintettel felülfizettek: Andreics János és Bányagazgatószág, 20—20 kor. Társálda és Dr. Rosenberg Ignác 10—10 kor. Barcsay István, 7 kor. Fischer Lipót, és Tutte József 4—4 kor. Nagy József, 3 korona 40 fillér. Iszlay Pál és Berger Adolf, 3—3 kor. Joanovits János, Szöcs János, Marek Mór, Tribus Gyula, Váradí Vilmos, Triff Bazil és Figuli Antal 2—2 kor. Kohn Samu, Rosenthal Manó, Nagy Ferencz, Skovrán Ákos, Kozák Lajos, Eisler Ferencz, Katona Sándor, Buzás Vilmos, Lusztig Jenő, Angyel Antal, Dr. Nagy Ignác, (Hátszeg) Schreiber Vilmos Tökés Imre, Dobózi Mihály, Soltész József, Dombora Lajos, Jakabfi Rezső, Klein Bernáth, Klein Henr, Junger Simon, Szentgyörgyi Ferencz, Hermann Izidor, Györke Ferencz, Kerekes Mihály, és Schwartz Vilmos, 1—1 kor. Roth Ede, és Anyi Péter, 60—60. fill, Prinnis Jozsef, 40 fill., Hejas Gyula, ifj. Opra János, Jucze Antal, Szabó Jozsef, (Csimpa) és Droblits Gy gy, 20—20 fill, összesen 125 korona.

— **Jótékonyczelu nyári táncmulatság.** A gymnasiumi bizottság folyó hó 25-én vasárnap délután a kaszinó kerthelyiségében és este folytatólag a kaszinó termeiben a bányatársulati zenekar közreműködése mellett jótékonyczelu nyári táncmulatságot rendez, melyre a nagyérdemű közönség meghívatik. A tiszta jövedelem a gymnasiumi segélyző könyvtár gyarapítására fordittatik, melyből a szegénysorsu tanulók használatra

tetni csak ily módon tudhat valamit a világról, mert itt magyar lapot nem mernek árulni. A tengerpart fiatal fái által még kellően be nem árnyalt uton gyorsan haladunk a fürdőház felé, melynek nyílt társalgója — a mi sanatoriumunk — a legkellemesebb hűvös hely ez időtájt, innen vizsgálhatunk, hogy kik fürödnek már együtt, innen már a szokott társaságból s hamarjában megállapítjuk magunkban a fürdés programját, mert a két nem közé huzott kötél korlát nagyon gyengének bizonyult, egy-egy Delfin át-át uszik felette, avagy alatta s van riadalom a gyenge szívű férfi seregben, szeretne valamennyi a vizalábujni szegyenletében, de ok nélkül, hisz oly átlászó a tenger, hogy a homok szemeket is meglehet számlálni. Megadja tehát magát sorsának s elkezd inceselkedni a pirosbobítás delnővel, a 28 fokos vízben, a kedélyek is föllelegednek; az Egynek segély csapatai érkeznek. Elkezdődik a játék, a gummi ember ugró uszáisára összekavarodnak az elemek, ígykezeknek uszva menekülni, uszály-hajót alkotnak, elől egy férfi a gözös, hozzátapad egy nőiuszály, hozzá egy férfi egy nő, négy, öt pár s usznak ki a hajók felé, vissza jövet már páronkint érkeznek be s hirtelen körül vesznek egy gyanultan farkast, hogy elne foghassa a különvő ártatlan báránykát ma így, holnak másként. A „karzat”, vagyis a hullámokkal csak is kaczerkódó, de magát öleléseinek átnem adó közönség tapsol és éljenez. Ez alatt feltünik a távolban a közeledő „Bokor” füstje, mire sietünk ki a vízből, hogy még idő maradjon az egy szál lepedőben a napon való süttérezésre s mikor a hajó elfütyenti magát, megindul az egész fürdőző közönség, a molon szemügyre venni az érkező közönséget, ez is szórakozás számba megy itt. Ez alatt

tankönyveket kapnak. Személyjegy 1 kor., családjegy 2 kor. A táncmulatság kezdete délután 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a táncmulatság a kaszinó termében este 8 órakor kezdődik. A jótékonykedésre vő tekinettel fölülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Jogtalan üzérkedések megakadályozása érdekében** a m. kir. kereskedelemügyi miniszter f. é. 40413/VIII. sz. a. utasította vármegyénk alispánját, hogy szigorúan ellenőriztesse, miszerint a szatócsok s kiskereskedők üzletük köréhez nem tartozó árucikket nem árúsítanak s különösen ilyenekkel ne házaljanak. Konkrét panasz esetén az ily visszaélések azonnal vizsgálat tárgyává teendők s szigorúan megtorlandók. Bizony szükség van különösen itt a Zsilvölgyben arra, hogy a jogtalan s tisztességtelen üzérkedések eleje vétséssék.

— **Tüzeset.** Folyó hó 19.-én hajnali 2 és fél órakor ismét tűz volt Petrozsényben. A csendőrségi lakatya mellett, szolgabíróági irroki lakásul használt bányatársulati házában belső tűz tápadt s elhamvasztá az épület éghető részét és a lakásberendezést. A házban egyedül Farkas Lajos volt járási inok aludt, ki a fojtó füstöt érezve felébredt s ruménen futott az utca ablakhoz, melynek üvegtábláit bezúzta s a szabad levegőn kissé magához térve csak annyi ideje volt, hogy pár ruhadarabot magához kapkodva az ablakon át kimenekülhetett. A csendőrséghez futott, honnan egy percz alatt ott termett két csendőr. Ekkor még a konyhában égett a forgács s a kamrában a cselédágyba kapott a tűz. Pár veder vízzel el lehetett volna oltani, de a házban nem volt, minthogy éppen az nap szándékozott Farkas Lajos Dévára költözökni s minden butora s holmija be volt pakolva. Ez alatt tűzi láma keletkezett, a tűz átesapott a két utcai szobába s azok ablakain kikapodva felgyújtotta a tetőt. Ott termettek a tüzőtők s mások, kik csak a tűz lokalizálására gondolhattak, vagyontmentésről s a tűz eloltásáról szó sem lehetett. Szélesend volt s a közeli épület tetőjét fecskendőkkel s vedrekből folyton locsolták s midőn a tűz elharapodásától nem lehetett tartani, akkor tettek kísérletet a tűz eloltására, mely sikerült is. Előgett a központba áthelyezett Farkas Lajosnak s nejének minden butora, házi felszerelése s becsomagolva volt ruházata. Csak lélekjelenlétének köszönhetette az egyedül hon volt Farkas Lajos, hogy ő is bent nem égett, de még annyi ideje sem volt, hogy 1600 korona körüli készpénzt megmenethetne volna. Szerencsére az előző napon fizette ki mint az ev. ref. egyház gondnoka a templom restaurálásával felmerült költséget s postatakarékpénztárba helyezte a templom pénzkészletét s iratait és számadásait átadta az itteni ev. ref. papnak. Tehát csak a saját pénze égett bent, melyet a bankjegyek hamujából s apró darabjaiból és az épségben maradt megfüstölődött érezpénzből konstatált a csendőrség. A butorok s házi felszerelések 2400 kor. értékig voltak tűz ellen biztosítva az I. magyar ált. biztosító társulatnál, de a tényleges kár a hivatalos kárbeszélés szerint közel kétszer ennyi volt. Az épület is ugyanott volt biztosítva. A tűz keletkezésének oka nem volt kipuhatolható s az sem, hogy a konyhában, vagy a mellette lévő kamrában támadt e? Annyi tény, hogy a károsult Farkas Lajos az egyik szobában aludt s a házban napok óta nem gyújtottak tüzet, mert neje napokkal előbb a

kis fiával távozott. Dévára az ottani új lakásuk berendezése végett. Ugyanakkor a cselédet is elbocsájtották. Farkas Lajos megyei központi hivatalnoktól az alábbi sorokat vettük:

— „Mélyen tisztelt jóakaróim-s barátaimhoz! Mint a főszolgabíróság kezelő-hivatalnok, két évet töltöttem Petrozsényben. Bár a sors ezen idő alatt is súlyos csapást mért reám és családomra, azon szívélyes jóindulat, melyben ismerőseink, barátaink s jó-akaróink részesíteni sziveskedtek, az ott töltött pár évet örökre kedvessé s feledhetetlenné teszi.

Midőn utra készen Dévára, új állomáshelyemre távozni akartam, újabb csapás ért. Megtakarított pénzem, butoraink, szóval mindenünk elégett. Isten különös kegyelmének köszönhetem életem megmentését. Ezen súlyos csapás alkalmából a kegyes részvét oly hálára kötelező megnyilatkozásával találkoztunk, melyért legmélyebb köszönetünket nyilvánítva, petrozsényi és vidéki nagyrabecsült ismerőseinktől jóakaróinktól, ném nevében is ezúton bucsuzom.

Déva, 1901. aug. 23.

Farkas Lajos.

— **Gyermekgyilkos s öngyilkos anya.** Legutóbbi számunkban említettük, hogy Hanuscsák Dorottya, a vele vadházasságban élt, Jaklity Pál bányász lakásán. Vulkánban véreben fetrengve az ágyban találták. A megejtett rendőri vizsgálat nem puhatolhatta ki a tényelést, mert a súlyosan sebesült nő csak jelekkel tudta jelezni, hogy 10 hetes gyermekének a nyakát elmetsete. Később azonban, bár halkán de el tudta mondani, hogy beteg lévén Petrozsényből hívatta az orvost, — mint-hogy Lupényben nincsen orvos. —, de az nem jött s láza annyira fokozódott, s betegsége is annyira elkésérrítette, hogy véget akart vetni életének s ezért előbb gyermekét ölte meg, elmetszén a nyakát borotvával, azután magának metsete a torkát, de mert nem halt meg s iszonyuan szenvedett, haza tért s lakása udvarán egy fára felakasztotta magát, a kötél elszakadt s ő lezuhant és, később, midőn némileg eszméltre tért a Zsilbe vetette magát, de a víz sekély volt és nem fuladt bele. A hideg vízben aztán egészen eszméltre tért s haza tért azon szándékkal, hogy otthon megölje magát, de kimerülten rogyott az ágyra, ahol megtalálták, majd orvosi ápolás alávettek és sebét bekötözve a dévai közkórházba szállították, hol f. hó 21.-én iszonyu kínok között meghalt. A megölt csecsemőt f. hó 19.-én temették el Vulkánban. Szomorú, hogy Vulkánban, hét község körjegyzői székhelyén nincsen orvos s még szomorubb, hogy Vulkánból 100 kilométernyire kell a súlyos beteget gyógykezelés végett kórházba szállítani.

— **A petrozsényi m. kir. posta és táv. hivatalnál** a nagyméltóságos kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr a posta-távírdó és távbeszélő szolgálat időtartamát vasárnap és ünnepnapokon (u. m. Újév-napja, Húsvét hétfője, Áldozó-esütőrtők, Urnapja, Pünkösöd hétfője, Karácsony első és másodnapja, továbbá április 11-ike és augusztus 20-ika) a következőkép korlátozta: Ajánlott, csomag és pénzes küldemények feladása és kiadása; postautalvány és postatakarékpénztári ki és befizetések továbbá távirdó és távbeszélő szolgálat a nevezett napokon d. e. fel 9 órától fel 12 óráig esz-közölhetők, míg délután csak távirdó és távbeszélő szolgálat 2—3 óráig, s a 4 órai postával érkező hir-

lapok 4 től fél 5 óráig adátnak k. tehát a nevezett napok délutánjai a posta-szolgálat szünetel.

— **Megcsonkított hulla.** Az Urikányi Sigló hávas alján a napokban egy 19-20 évesnek látszó férfi hullájára akadt a csendőrorjárat s puhatolás után kiderítették, hogy Szűcs Petru urikáni legényt két társa kicsalogatta a havasok közé s régi gyűlölködésből eredő bosszúból ott agyonverték s kezeit lábait levágták és a vadok martalekaul ott hagyták. Az ismeretlen helyre szökött s ismert gyilkosokat a csendőrség erőlyesen nyomozza.

— **Az országgyűlési képviselő választások** minden valószínűség szerint ez évben október hó 17—27-ike közötti időben tartatnak meg. Az egész országban nagy érdeklődéssel készülnek a választásokra, mi itt a Zsilvölgyben még azt sem tudjuk, hogy a legfontosabb alkotmányos jog gyakorlásának ideje a küszöbön van. Csak fülhegygyel halljuk olykor-olykor, egyik vagy másik jelölt, vagy aspirans nevét emlegethi.

— **Barcsay Akos fejedelem sírja.** Az idő kiegyenliti a régi ellentéteket, kiengeszteli az ősi haragot s talán-talán még a fajgyűlöletből is eltöröl minden évtized, évszázad egy-egy fájdalmas emléket. Azok a családok, kik egymásnak egykor vérboszút esküdtek, mintha közelednének, barátságosan kezét nyújtva s nem fegyvert villogtatva, nem üszköt esővalva. Kolozsvárott nemrég mozgalom indult meg, hogy Barcsay Akos erdélyi fejedelemnek emlékszobrát állítsanak. A mozgalom megindító ki is randultak Kozmatelkére, hogy megállapítsák a helyet, hol Barcsay el van temetve. Kozmatelkén egy öreg román ember elyezette a társaságot egy szépen gondozott strá, hol a fakeszten e felírás áll:

Aicea e inmormentat crai Barcsay Facuta prin Varadi Simon Pomestire vecniea, 1886.

Magyarul:

„Itt van eltemetve Barcsay fejedelem. Emelte Várad Simon örök emlékezettel 1886-ban.”

S itt tudta meg a társaság, hogy a sírt annak a román családnak utódai gondozzák már évszázad óta, amelynek ősei a hagyomány szerint részt vettek Barcsay fejedelem meggyilkolásában. Így akarják a végezett kiengesztelni az ősk bűnéért. A Kolozsvárról Kozmatelkére randult társasághoz csatlakozott a környékbeli egész intelligencia, vegyesen magyar és román urak s Mihályi püspök képviselőtében. Rajcu Kelemen esperes. A sírnál, hol emlékszobrát fognak emelni Doza Andre alispán lendületes beszédet mondott. A társaság elénekelt a himnust s végül Méva Gyula román földbirtokos beszélt tiszta magyar szellemben a románok hazafias kötelességeiről.

— **A közigazgatás egyszerűsítéséről** szóló törvény miként legutóbb említettük, szentesítetvén, f. hó 10-én kihirdettetett. Szell Kálmán belügyminiszter felszólította az árvászeket, hogy az általuk használt nyomtatványokból 3—3 példányt mintául küldjenek fel a miniszteriumba. A minták beküldésére kitűzött határidő f. hó 15-én lejárt s minden vármegyéből mintegy 90—100 ily mintát terjesztettek fel, melyekből átvizsgálás után a kötelező egységes mintát fogják megállapítani.

— **Uj munkáslakások Lupényben.** Az Urikány-Zsilvölgyi közszénbánya R. Társulat a Szent István tárna mellett 60 uj munkásházat épített. Minden ház négy-négy család lakásául szolgál. Ezen körülmény is Lupény rohamos és nagyarányu fejlődését igazolja.

— **Uj iskola Lupényben.** Az Urikány-Zsilvölgyi bányatársulat a román kath. templom mellett igen szép emeletes iskolát és tanítói lakot épített. Az építési munkálatot a napokban megkezdik.

— **Az ötvenéves távírdó.** A távíratozás ebben az évben érte meg első félévadását. A Gauss és Weber német kutatók által föltalált távírás 1850 elején adott át a nyilvános forgalomnak. A következő rövid össze állítás bizonyítja, hogy a távíratozás ezen ötven év alatt milyen nagy mértékben fejlődött. Az osztrák-magyar monarchiát véve csupán tekintetbe, kitűnik, hogy a távírdó hálózat hossza az első évben 3500 kilométerre rugott, 1900 végen pedig 216,000 kilométernyire. A továbbított sürgönyök száma abban az időben évenként 12,000-et tett; 1900-ban 9,200,000-et. Az évi bevétel volt 1850-ben 61,000 korona. A távírdó technikái fejlődése összehasonlíthatatlan haladást mutat föl. E téren első sorban a Pollák-Virág-féle gyors távíratozási rendszer említendő, melynek segítségével perczenként 60,000 szó továbbítható s mely rendszer alkalmazása küszöbön van. A Bandot-féle rendszer, mely sok helyen alkalmazásban, két sürgönynek egy időben oda és vissza való leadását teszi lehetővé. Ezt a rendszert azonban fölülmulta Rowland találmánya, melylyel egyszerre nyolcz távírat adható le oda és vissza. Ujabbán Mercadier találmányával egyszerre tizenkét sürgöny küldhető, tehát oda és vissza huszonnégy. Legujabb vívmány, végül a vezeték nélkül való távíratozás.

megkondul az, ebédre hívó harangszó, gyümölését megvéve, siet kiki a maga helyiségebe, legtöbben Bedenk apó szőlőlugosába, hol a sült pilityik étvágygerjesztő illata kellemes érzés hangol, mint egy nagy családtagjai kedves csevegés mellett fogasztjuk el az aránylag elég jó ebédet s hogy a gyümölcs meg ne árton leönti egy pár deczi tüzes dalmát borral. A férfiak még ott maradnak szivarfüst és élénk beszélgetés közt elfogyasztani a pompás fekete kávét, a nők pedig haza vonulnak pihenni, zongorázni, festeni, vagy olvasni, míg 4 órakor újból kezdődik a fürdőzés s el húzódik úgy 7 óráig.

Mikor a társaság egy része a kies Vinodol völgybe vonul, másik része fölkeresi a széles szikla hátakat s a magasra vezető meredek ösvényeket, hol fonséges panoráma bilencseli le szeméinket.

A tenger bájától megégéztettek azonban csolnakukra szállva kiveznek a nyílt tengerre, mely nem csak isteni élvezet, hanem valóságos gyógyító balzsam. Innen szemléljük a mint e Monte-Maggione mögött lenyugvó naptól, csillogó látatengernek látszik minden a szemhatárig. Remek szinpompa villan föl az égen. Az imént még fehér és szürke felleget bíbor, — narones, — és rózsaszínű fátolként lebegnek a magasban. Lassanként ríktó színeik enyhülnek, elhalványodnak. A lángoló gömb, minden földi életnek örök forrása, letűnt

Visszeféve egy ideig még flaszínűre és halványárgára festi a nyugoti láthatárt és esodálatos finom, egymásba folyó színárnyalatokat varázsol a tenger fölé. Aztán ezis eltűnik s a mély csendben mint Syrének danája hallszik egy-egy csónakról az örök szépségű magyar népdal.

Vacsora után kezdődik a valóságos idylli élet; a tengerpart egész hosszában sétáló csoportok, vagy a molokon telepedett családok hangos csevegése zavarja meg az éjesöndjét, élvezve a tenger kipárolgásával vegyült ozondus hegyi levegőt.

Tizenegy órára minden elesendesül, csak lakásunk ablakából élvezzük néha a Bóra által felkorbácsolt tenger zúgását.

Mindenki, habár lesülve de jó színben távozik innen, tágtul tudóval és edzett izmokkal s „vizionlításra a jövő évben” búcsúzik a még ott maradtaktól. A gyermekekre, kik legnagyobb számmal vannak itt, mondható, csoda hatással van az a néhány hét mit ott töltenek. Tehát:

„Tengerre Magyar!”

Nagy Miklós.

— **Házasság és válás a feketék között.** A hotten-tottáknál meg van ugyan engedve a válás, de az el-vált nőt rossz szemmel nézik a fajbeliei. Azonkívül fáj-dalmas is az elválás, mert az elvált nőnek, ha újból férhez megy, levágják a balkezének kis ujját. És va-lahányszor újból férjhez megy, mindanyiszor levágják a balkezének egyik ujját, míg végül a közén egy ujj sem marad. A jobb kézre nem terjed ki a megeseonkítás és ha egy hotentotta nő ötször már férjhez ment, többször már nem mehet, — mert bal kezének ninesen több ujj-a. Hasonló szokás divik a Niger-folyó mellett lakó batu-bozoknál, csak hogy ezeknél az alsó ajkat csonkítják meg, Az esküvő rendszerint nagyon egyszerű lefolyású az af-rikai népeknél. A hottenottáknál nincs semmi ünne-pélyesség. Az egész szertartás abból áll, hogy a háza-sulandók egy bizonyos fának egy ágát kettétörlik. Az egyenlítő tájkán lakó gallaiknál a házassulandók egy hordócskából közösen kókusztejet isznak és utána a hordócskát eltörlik.

TANÜGY.

A petrozsényi szt. Ferenczrendi nővérek elemi és felső leányiskolával összekötött leánynevelőjében (internatus) az 1901—1902 tanévre a beiratások f. hó 28-tól szeptember hó 3-ig d. e. 8 órától 12-ig, d. u. 2—5-ig tartatnak. A rendes tanítás szeptember hó 5-én reggel 8 órakor veszi kezdetét.

Az intézetbe benlakó és bejáró növendékek fel-vételét illetőleg a következők veendőkre figyelembe;

1. Az iskolaköteles gyermek szellemi és testi épségén kívül a) keresztlevelet (születési anyakönyvi kivonat), b) újraoltási és orvosi bizonyítvány, c) eset-leg megelőző évi iskolai bizonyítvány, vagy ennek hi-ányában felvételi vizsga kívánatik meg.

2. Ellátási díj fejében köteles minden növendék havi 34 koronát fizetni, mely díj évnegyedenként előre fizetendő.

3. Tandij egész évre 10 korona; kézimunkata-nításért 10 kor. összesen 20 korona.

4. A folyó isk. évben megnyitandó felső leány-iskolába felvételt minden oly 12 éves növendék, ki az elemi iskola 6 osztályát kielégítő sikerrel végezte. — Felvétel csak a tanév kezdetén történhetik.

Azok, kik a tanintézetet évközben elhagyják, a félbenhagyott tanévről bizonyítványt nem nyernek. Azonban ha távozásukat elfogadható fontos okkal igazolják, az igazgató egy, az évharmadi értesítőhöz ha-sonló értesítvényt ad, melyben a távozás ideje és oka is jeleztetik.

A szülők évközben kétszer és a tanév végén értesítő, illetve bizonyítvány által tudósíttatnak a nö-vendék magaviseletéről, szorgalmáról és az egyes tan-tárgyakban tanúsított előmeneteléről.

5. Ellátási és tandij fejében minden benlakó havonként 40 kor. fizet.

6. Beiratási díj 2 korona.

7. Bizonyítványra, értesítőre, valamint az ilju-sági könyvtár gyarapítására minden növendék éven-ként 4 koronát köteles fizetni.

Kivánatra a német nyelv elsajátítása és gya-korlása minden díj nélkül eszközölthetik.

8. Minden benlakó növendék köteleles maga-val hozni:

a) teljes ágyneműt, u. m. egy paplant két lépe-dővel, 2 párnát négy húzattal és két alsó lepedőt;

b) Ruhanevelőkből: négy köntöst, két köpenyt, az intézet által előírt 2 kalapot, 6 napali és 4 háló inget, 2—2 fehér és színes nadrágot és szoknyát, 3 karton nyakkendőt, 12 zsebkendőt, 6 törülközőt, 6 pár harisnyát, 3 pár lábbelit, továbbá esernyőt, fé-sűt, kefést stb.

9. Orvosi rendelés és gyógyszerek külön fi-ze-tendő.

B). Bejáró növendékek fizetnek:

a) Az elemi osztályokban tandij és női kézi-munka tanítási díj fejében 10—10 kor., — összesen 20 koronát.

b) A felső leányiskolában tandij fejében havon-ként 10 koronát és a 6. és 7.-ik pontokban jelzett mellékdíjjakat.

C). A nem köteles tantárgyak tanulói (benlakók és bejárók) fizetnek havonként:

a francia nyelv tanításáért 2 koronát,
zongora „ 6 koronát,
czimbalom „ 6 koronát,
czitera „ 6 koronát.

A jelzett díjak mindig előre fizetendők.
A felvételt illetőleg értekezhetni levélben vagy élő szóval.

Petrozsény, 1901. aug. 24-én.

Az intézet főnöksége.

— A budapesti m. kir. állami felső építő iparisko-lában (VII. ker. Csömöri ut. 84—86 sz.) a rendes tan-folyamra a beiratást szeptember 1-től—5-ig tartják. A felvételi feltételek: 1) legalább 15 éves életkor, 2) le-galább négy közepiskolai (gymnasium, real- vagy polg. isk.) osztály sikeres elvégzése, 3) legalább két havi előleges gyakorlat, 4) egészséges ép szervezet. A jelent-kezésnél szükséges iratok: 1) keresztlevelet, vagy szüle-tési bizonyítvány, 2) a végzett közepiskolai osztályokról szóló összes bizonyítványok, 3) hatóságilag hitelesített gyakorlati, 4) hivatalos orvos által kiállított bizonyít-vány a másodszori himlőoltás megtörténtéről. Díjak: 1) a felvételi vizsgálat 6 korona, 2) beiratás 4 korona, — szertári biztosíték 6 korona, — Tandij félvekenként 20 korona.

— A dévai áll. főreáliskola pótepitkezései követ-keztében a tanítás megkezdése szeptember közepe előtt lehetetlené válván, felsőbb jóváhagyás reményében érte-sitem az érdekelt szülőket: hogy a javító vizsgálatok f. évi aug. 31-én d. u. a beiratkozás szept. 2, 3 és 4-én eszközölthetők; de a távollakó régi tanulók meg-jelenését nem kívánjuk. Ezek küldjék be bizonyítvá-nyaikat, írják le atyjuk nevét, foglalkozását, lakóhelyét az általuk beszelt nyelveket s küldjék be a szabály-szerű díjakat. Beiratkozási díj: 4 kor. ifj. könyvtáridij 2 kor., ének és osztálydíj 2 kor. önképzőkördíj 2 kor. Egész évi tandij 36 kor. melynek most, a fele külden-dőbe. Szülőik kíséretében keresztleveletükkel, bizonyít-ványukkal jelentkeznek a most először jelentkezők. A díjak és a bizonyítvány nélkül a régi tanulók beirat-kozása sem eszközölhető. Déva, 1901. aug. hó 22.

Téglás Gábor, cz.-főigazgató.

Szerkesztői üzenet.

— **Lupényi tudósítók.** Két értesítést is vettünk Lupényből, melyek részint Ö-felsége születése napjának megünneplése, részint a Szt Istvánnapkor rendezett kirándulás és táncmulatság alkalmával előfordult állí-tólagos visszaélésekre vonatkoznak. Minthogy azonban a tudósítók ismeretlenek s névtelen levelekre nem re-ferálhatunk a közönség köréből vett, bár közérdeklő felszólalásokat figyelmem kívül hagyjuk.

A műkedvelői előadásról jövő számunkban.

HIRDETÉSEK:

Csemegeszlő és gyümölcs.

Van szerencsénk Petrozsény és vidéke n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy 5 kilós postaküldeményként viteldíjmentesen szállítunk a rendeltetési postaállomásra:

Dessert asztali szőlőt 4.— kor.
Hegyi asztali szőlőt 3-80. kor.
Hegyi borszőlőt 3-50. kor.
Vegyes asztali gyümölcsöt 4.— kor.
Turkestán sárga dinnyét 2.50. kor.
Zöld paprikát 2-80. kor.
Zöld ugorkát 2 80. kor.
Virágmézet péhdobozban 6-20. kor.

Versecz

Petrovits és Pautits,
szőlőföld birtokosok és szőlő-szállítók.

Ny. Figuli Antal gyorssajtóján Petrozsény.

HIRDETMÉNY.

STANDARD

életbiztosító-társaság

Edinburghban (Angolhon.)

Alapított 1825-ben.

Magyarországi fiók: Budapest, IV., Kossuth La-jos-utca 4. sz.
(Standard-palota.)

Évi bevétel 30,000.000 korona
Kiutalt nyereseményrészek . . 170,000.000 korona
Vagyon 240,000.000 korona
Halálesetek folytán kifizetve . 484,000.000 korona

A Standard kötvényeinek nevezetesebb előnyei: 131.1 Kétségtelen biztonság. Alacsony díjak. Szabad világ-kötvények. A kötvények érvényben tartása, díjfi-ze-tések elmulasztásánál. Tőkésítés és előre megállá-pított visszaváltási érték. Megtámadhatatlanság. Fel-tétlen fizetés öngyilkosság esetében egy évi fennállás után. Szabad háboru-biztosítás népfelkelők részére.

Díjtablázatok kívánatra küldetnek.

Portland és román cement, stukatur-nád.

Tűzkár elleni
biztosítási
ügynökség.

Élet- és baleset
biztosítási
ügynökség.

Van szerencsénk a n. é. közön-ségnek b. tudomására adni, hogy Petro-zsénybe a fő-utczán lévő

festék- és vasáru

üzletünkben,

minden, a vas- szakmához tartozó áruczik-kek, *ecsetek*, mindennemő *fegyverek* du-svásásztékban és jutányos áron sze-rezhetők be.

Tisztelettel:

Stern Adolf és Tsa.

Vidéki megrendelések pontosan eszkö-zöltetnek.

Kitűnő
borostyánkő olaj,
máz-festék.

28—42

Flobert-fegyver
és
töltvények.

Asfalt fedél-lemez, melyhez kátrány nem szükséges.